

EVEN ECHT ALS EEN FLES TABASCO

LEES ONLINE

Wetenschap en geloof: de twee lijken mijlenver uiteen te staan. Harde feiten tegenover vage verzinsels, diepgaand onderzoek versus klakkeloze aannames, sterk gefundeerd bewijs in contrast met zwakke veronderstellingen. Het oordeel van de hedendaagse samenleving lijkt unaniem: het zijn tegenpolen. Ooit waren vrijwel alle wetenschappers vrome christenen, nu lijkt een gelovige geleerde een rariteit. Is dat werkelijk zo, of is het een kwestie van perceptie? Hoe dan ook, de Bijbel loopt over van wonderen, met als summum de verrijzenis van Christus zoals die in het Paasverhaal beschreven staat. Voor wie het bovennatuurlijke ontkent een onmogelijke gebeurtenis. Maar dat de combinatie – wetenschapper en gelovige – toch niet vreemd hoeft te zijn, is de vaste overtuiging van Miriam Bauwens. En ze spreekt uit ervaring.

Miriam komt uit Sint-Niklaas en groeide op in een groot gezin: ze heeft zeven zussen en zeven broers; niet direct een standaardsituatie. "Ik denk sowieso dat je achtergrond je vormt, en bij mij was dat zeker zo. In mijn geval ben je gewoon om niet de enige te zijn, ben je gewoon om te delen. Je weet dat je niet altijd alles krijgt - maar dat is misschien ook wel zo in een klein gezin. Toch weet

'examencommissie'), kon Miriam van start gaan aan de Gentse universiteit. Een instelling waar ze nog altijd aan verbonden is: na het behalen van haar doctoraat kon ze haar activiteiten verder zetten als postdoctoraal assistent. "Mijn onderzoek focust zich op het domein van de genetica. Ik werk ondertussen al twaalf jaar aan onderzoek naar erfelijke oogziektes, naar de fouten in de

chronisch ziek was, heeft ook wel een rol gespeeld om voor biomedische wetenschappen te kiezen."

De specialisatie in erfelijke oogziektes wil niet zeggen dat Miriam vaak in contact komt met blinden. In haar vakgebied gaat het vooral om een diepgaande studie naar oorzaken en mogelijk therapieën en daarbij onderzoekt ze DNA dat door blinden wordt

"Toen ik net bekeerd was, zei ik tegen een collega dat het heel raar was, maar dat God voor mij even echt was als de fles Tabasco die voor ons op tafel stond."

je dat niet alles om jou draait." Omdat een doorsnee woning niet echt geschikt was om zo'n uitgebreid gezin onder te brengen, werd een fabriekspand gevonden om iedereen van een thuis te voorzien. Het was een langdurig renovatieproject. Het huis deed tegelijkertijd dienst als school, omdat de meeste kinderen thuisonderwijs volgden. Niet zonder succes, want na examens afgelegd te hebben bij de 'middenjury' (tegenwoordig spreken we van de

genen die bepaalde vormen van blindheid veroorzaken."

Wat heeft je eigenlijk aangezet om die studies te gaan, of om aan een academische carrière te beginnen?

"Die drang naar een academische carrière was er zeker niet vanaf het begin, maar ik weet wel dat ik genetica leuk vond en de geneeskunde – en de mens in het algemeen – fascineerde me. Het feit dat mijn vader toen

afgestaan. "Mijn onderzoek gaat over erfelijke vormen van blindheid, waar fouten in tal van genen aan de basis kunnen liggen. Maar omdat de verklaring niet altijd daar gevonden wordt, ga ik daarnaast vooral kijken in de niet-coderende delen van die genen – wat ook wel 'junk-DNA' genoemd wordt. Ik ben dus in de eerste plaats bezig met het uitlezen van het DNA, soms het RNA en eventueel ook de eiwitten.

Ik verwerk vooral veel data en op die manier probeer ik te achterhalen waarom sommige mensen blind worden."

Kiezen voor geloof

Naast wetenschap is geloof een rode draad in Miriams leven. Niet dat het gezin heel vaak naar de kerk ging, maar haar ouders waren – en zijn – heel gelovig. Dat lieten ze ook aan hun kinderen zien. Toch was dat geen garantie dat die dezelfde overtuiging hadden. Miriam: "Ik ben gelovig opgevoed, dat betekent dat ik het geloof heb meegekregen. Dat betekent niet dat ik zelf gelovig was. Eigenlijk begreep ik het evangelie niet. Ik las af en toe wel in de Bijbel, maar dan eerder uit een soort plichtsbef. Dat is echt wel veranderd na mijn bekering.

Je kende het geloof al, waarom spreek je dan toch over 'bekering'?

"Voor mij was dat in 2015. Ik heb toen heel specifiek gebeden: God, als U bestaat, toon het dan maar aan mij. Ik zat in een moeilijke persoonlijke situatie

de theorie die ze deels al kende, plotseling een tastbare realiteit. "Toen ik net bekeerd was, zei ik tegen een collega dat het heel raar was, maar dat God voor mij

loop je het risico dat het allemaal een heel subjectief verhaal wordt. Miriam erkent dat, maar vindt het ook geen probleem: "Geloof is subjectief,

"Ik geloof dat er één weg is naar God, en dat is Jezus."

en daarna is er veel veranderd in mij. Voor het eerst begreep ik het evangelie echt, kreeg ik een enorm verlangen om de Bijbel te lezen en om met Hem te praten, maar ook om met anderen over God te praten."

Vanaf het moment dat Miriam bewust begon te geloven, werd

even echt was als de fles Tabasco die voor ons op tafel stond. Ik weet het gewoon, ik kan niet uitleggen waarom, maar ik was overtuigd. **Alleen God kan je die zekerheid geven.**"

Wanneer je het geloof heel persoonlijk ervaart, en je niet alles rationeel kunt verklaren,

je kunt het niet in een labo bewijzen. Maar dat geldt voor meer dingen. Als je aan een wetenschapper vraagt of hij weet dat zijn vrouw van hem houdt, dan zal hij ja of nee kunnen zeggen op grond van bepaalde zaken, maar echt bewijzen kan hij het niet. Hij zal het misschien wel met

voorbeelden aan kunnen tonen, maar het blijft subjectief”.

Wat is geloof dan volgens jou?

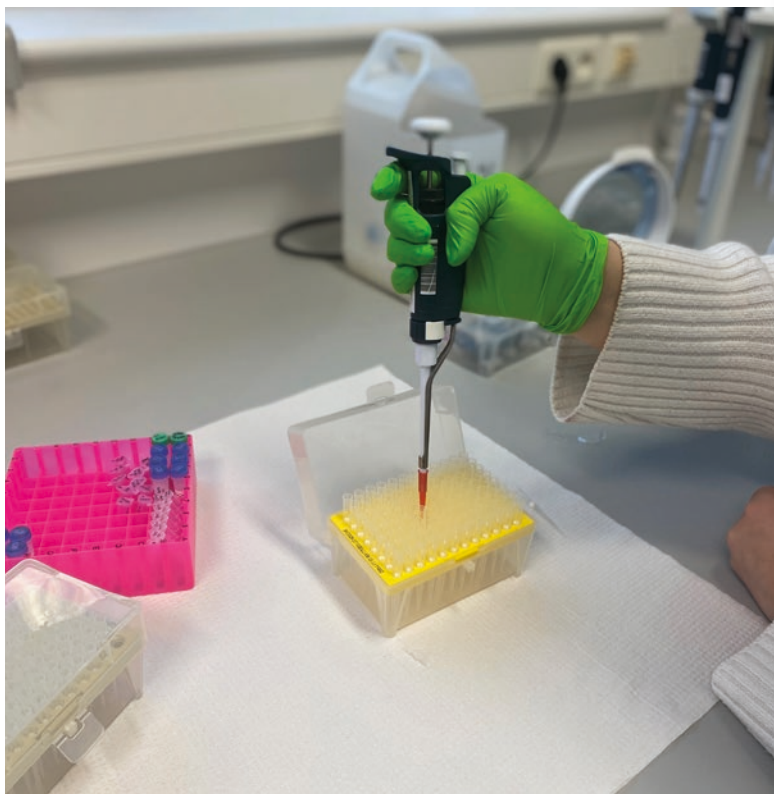
“Mijn geloof houdt voor mij in dat ik weet dat God bestaat, dat Hij van mij houdt, dat Hij mijn leven leidt en dat Hij bij mij is. Dat betekent dat ik geloof in wat er in de Bijbel staat, maar vooral in het bestaan van een liefhebbende en een rechtvaardige God. Ik geloof dat God Zijn Zoon gezonden heeft om de mensen uit hun miserie te helpen, om de kloof die er is tussen mensen en God te overbruggen en hen hoop te geven voor de toekomst. **Ik geloof dat er één weg is naar God, en dat is Jezus.** Hij is ook de persoon die mijn leven veranderd heeft.”

God in de genen?

Miriam bouwde in de loop van de jaren heel wat expertise op rond de genetica van de mens. De vraag is of het verlangen om te geloven – dat veel mensen hebben – ook ergens in het DNA terug te vinden is. “Ik denk niet dat je dat in het DNA kan zien. Maar ik geloof wel dat **iedereen in staat is om te geloven.** Je kan niet zeggen: ik heb dat gen niet.”

Geloven is dus ook niet erfelijk?

“Nee, in tegenstelling tot de dingen die ik bestudeer, is geloof niet erfelijk. Ik had natuurlijk wel die achtergrond, en ik zag hoe mijn ouders met bepaalde situaties omgingen, maar dat maakte nog niet dat ik zelf ook christen was. Je moet op een gegeven moment zelf een keuze maken, een bekering, zoals ik

zei. Dat is ook bij mij zo gebeurd. Je kan niet zomaar iemands geloof overnemen; dat werkt niet. Ik vind het wel superaanstekelijk als je ziet hoe bepaalde mensen hun geloof beleven. Dan denk je: dat wil ik ook. Maar je weet dat je het niet kunt vastpakken of afnemen van iemand anders.”

Gezond verstand of wonderen?

Een universiteit is geen kerk. In het dagelijkse leven is Miriam in de eerste plaats bezig met data en feiten.

Zonder gedegen onderzoek komen er geen objectieve resultaten. Dat is iets heel anders dan de subjectiviteit van een levensbeschouwing. Toch kunnen de twee goed samengaan. Geloof is niet zo

onlogisch als vaak gedacht wordt en wetenschap is niet altijd zo rationeel als men veronderstelt. Vergeet ook niet dat kennis evolueert en dat de dingen waar men vandaag van overtuigd is, morgen weer anders kunnen zijn. Geloven daarentegen kan voor veel stabiliteit zorgen. Hoe dan ook: er hoeft voor Miriam geen conflict te zijn: “Geloof en wetenschap gaan voor mij hand in hand en ik houd de twee niet strikt gescheiden. Voor mij is wetenschap superinteressant, maar **geloof is ook superinteressant** – dus de combinatie zit wel goed.”

Toch kan de Bijbel vragen oproepen, zeker als het over wonderen gaat. Neem nu de

beschrijvingen van genezingen die Jezus verrichtte. Er zijn heel wat verhalen over doven die terug kunnen horen, verlamden die opnieuw stappen en over blinden die het zicht ontvangen – zelfs als ze vanaf hun geboorte niets hebben kunnen zien. In haar onderzoeken richt Miriam zich op de problematiek van blindheid – en de mogelijke genezing – maar zou ze ook durven bidden dat een blinde ziende wordt? “Eerlijk gezegd, ik heb dat al eens gedaan. Niet dat er toen iets gebeurd is ... ik weet ook niet of ik het opnieuw zou doen. Maar ik geloof wel dat God mensen kan genezen en ik heb het zelf ook wel meegemaakt dat mensen wonderlijk genezen werden. Het hangt er ook van af hoe je een wonder definieert, maar ik denk dan aan iets dat we niet kunnen verklaren of dat tegen de normale gang van zaken in gaat.”

Rozen op straat

Miriam behoort tot een evangelische kerk, en dergelijke gemeenschappen staan er om bekend dat ze veel

‘evangeliseren’, ofwel het ‘goede nieuws’ aan zoveel mogelijk mensen willen verkondigen. Ook iets waar zij zich mee bezig houdt? “Ja, we gaan verschillende keren per jaar de straat op. Zo gaan we rond 14 februari (Valentijn) rozen op straat uitdelen, als een teken van liefde. Als er iemand op straat op je af komt, denk je vaak: die wil iets van me. Wij maken juist duidelijk dat we iets willen geven. Ik vind dat ook fijn. We krijgen dan de vraag waarom we dat doen. Soms heb je dan de gelegenheid om iets te zeggen, soms bied je gewoon een luisterend oor aan – en dat is ook een vorm van liefde tonen.”

Waarom vind je het belangrijk dat andere mensen gaan geloven?

"Ik denk dat het er van afhangt van hoe je in het leven staat, maar ik zou in de eerste plaats zeggen: omdat het waar is. Als je gelooft dat er een waarheid, een absolute waarheid is, eentje die een impact op je leven heeft en die je leven beter kan maken, dan lijkt mij dat een goede reden om te zeggen: ik ga op onderzoek uit. In de tweede plaats: **er is zoveel vreugde en zoveel hoop te vinden in een relatie met God.** Besef dat er iemand is die ongelooflijk veel van je

houdt en die heel je leven lang bij je wil zijn en je wil helpen en ondersteunen en die een plan heeft voor je leven, waardoor je veel rust gaat ervaren en waardoor je in de toekomst gewoon verzekerd bent van rust en vrede. Dat wil niet zeggen dat vanaf dan alles per se van een leien dakje zal lopen, maar wel dat het niet allemaal meer van jezelf afhangt. Ik denk dat heel veel mensen daar naar verlangen. Ook de hoop op een toekomst, een eeuwige

toekomst, zonder pijn, zonder lijden ... wie verlangt daar niet naar? En als mensen weten dat er een God is die dat wil geven, dan lijkt mij dat een mooie boodschap."

De fles Tabasco zal na 10 jaar wel compleet leeg en gerecycleerd zijn, maar van het geloof in God is Miriam nog helemaal vol ...

Interview door Don Zeeman

het goede boek

uw christelijke boekhandel

GENK

089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be

Vennestraat 345
3600 Genk

KORTRIJK

056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be

Meensestraat 79
8500 Kortrijk

LEUVEN

016 14 62 08
leuven@hetgoedeboek.be

Tervuursesteenweg 194
3001 Heverlee

hetgoedeboek.be

fb.com/hetgoedeboek